

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoan sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenaz, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaion. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitezen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jarduera orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jarduera guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoa sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenaz, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaion. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitzen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jarduera orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jarduera guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoan sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenaz, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaion. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitzen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jarduera orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jarduera guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoan sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenaz, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaion. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitezen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jarduera orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jarduera guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoa sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenaz, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaien. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitzen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jarduera orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jarduera guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoan sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenez, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaion. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitezen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jarduera orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jarduera guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoa sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenez, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaien. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitzen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jardura orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jardura guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6

Maitasun keinu bat besterik ez. Hasier Arraiz.

Bilduma: Saiopaperak-Pentsamenua. Gizartea, 23

Formatua: 140 x 225 mm

Orrialdeak: 296

Koadernaketa: Paper-azala

ISBN: 978-84-9109-338-1

Salneurria: 18 €

Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua

Liburu honek bere idazlearen bi pasio – literatura eta politika – zeharkatu baino lotu egiten ditu. Gure letretan ohikoa ez den saiakera batean, diziplina desberdinak baliatzen ditu ibilbide hori egiteko. Kritika literariotik abiatuta filosofia politikoa sakontzeraino, literatura eta kultura hori guztia eta gehiago badirela nabarmentzeko asmoz.

Arraizek gorazarrea, “*maitasun keinu bat*”, egin nahi izan du, “*maitasun keinu bat*” euskal literaturari eta, oro har, euskaraz sortutako kulturari, baina ahalegin horretan bere burua nostalgian galarazi gabe. Horregatik, Kirmen Uriberen poemak dion bezala, “*ez promesarik, ez damurik, maitasun keinu bat besterik ez*”. Aurrerantz begiratu nahi duen maitasun keinua da liburu hau, lehenengoz eta behin, orain idazten ari dena aldarrikatuz, idazleak uste baitu euskal narratiba garaikidearen unerik onenean gaudela eta, bigarrenaz, ibilbidean aurrera segitzeko paisaia narratibo berriak proposatuz.

Egileari liburuaren ideia belaunaldi bateko idazleen lana aldarrikatu beharrarengatik sortu zitzaion. Bere iritziz, egia da honaino iritsiak garena aurrekoek egindako bidearengatik, baina ez gaitzen atzera begira gelditu, nostalgian ainguratuta, zeren eta jarrera horrek ez baitigu orain egiten ari garena ikusten eta baloratzen uzten. Arraizek kemenez baina zorrotzasunez Kirmen Uribe, Harkaitz Cano, Eider Rodriguez, Mikel Peruarena Ansa, Uxue Alberdi eta beste idazle batzuen lana aldarrikatzen du, dagoeneko idatzi dutenarengatik eta, batez ere, aurrerantzean idaz dezaketenarengatik.

Gainera, Arraizek sumatzen du euskal idazle belaunaldi honek mundu osoko narratiba garaikidean izandako paradigma nagusia – postmodernismoa – auzitan jartzen ez ezik, euskal ikuspegi batetik eraldatzen hasi direla. Gauza jakina da postmodernismo literarioak mundu neoliberala adierazten eta hein handi batean laguntzen zuena. Aitzitik, neoliberalismoaren azelerazio mugagabea dela eta, mundua azkar-azkar aldatzen ari denean, postmodernismoak ezin dezake dagoeneko mundua adierazi. Narratiba berriak behar ditugu, aurrerabidean ez doan mundu aldakor hau adierazteko.

Ez dakigu honezkero narratiba berri horiek nolakoak izango diren, baina haien printza batzuk euskal idazle on lanetan agertzen hasi dira eta mundu berririk adierazten ez badigute ere, mundu arrotz hau eta bere baitan bizirik dauden mundu berriaren ernamuinak irakur ditzakegu.

Kultura, subjektibotasunak eraldatzeko eremu gisa

Edozein gizarte talderi dagokion jakintza, sinesmen, jarrera eta jarduera orori kultura izena ematen diogu, baita talde horren baitan garatzen den arte eta humanitate eremuko jarduera guztiei ere. Baliteke errealitateak eraldatzeko gizarte taldeetan gertatzen diren produkzio- harremanak ezinbestez aldatu behar izatea, hots, norbaitek

aspaldian aipatutako baldintza objektiboei dagozkien aldaketak dira. Halere, Arraizen iritiz, gizarte eraldaketa sakonak gerta daitezten aldaketa kulturalak ere, subjektibotasunei dagozkien aldaketak, hain zuzen, behar-beharrezkoak dira. Batzuk eta besteak, halaber, lotuta ez ezik, elkar elikatzen dute.

Kultura, beraz, ez da eremu neutroa, ezta neutrala ere. Gizadiaren aurrerabidean eraldaketak sortzeko eta zabaltzeko eremua izan daiteke, zeren eta kontrako joeraren froga egunerokoan sufritzen baitugu, masa hedabideei ala sare sozialei begiratu besterik ez da egin behar.

Autoreak liburu honetan kultura eremuaren baitan narratiba berriak eraikitzeko deia egin nahi du, euskal nazio kontakizun berri bat sortzeko asmoz. Mundu arrotz hau adierazteko euskal ikuspegi baten beharra proposatzen du, hain zuzen ere, bertan gure tokia bila dezagun. Agirre lehendakariak eta bere garaikideek bazeukaten mundua adierazteko ikuspegi propioa, non Euskal Herriak bere tokia zuen. Txabi Etxebarrietak eta bere garaikideek mundua adierazteko beste ikuspegi bat zeukaten eta Euskal Herriak bazeukan bertan bere tokia. Orain Agirre lehendakariarena eta Etxebarrietarena ez den mundu hau adierazteko beste euskal ikuspegi bat behar dugu, geure buruak mundu honek ezartzen dizkigun desafioen eta erronken aurrean tokirik izan dezan.

Halaber, bide horretan ezin diogu gure iraganaldi hurbilari bizkarra eman. Nazio kontakizun berri bat sortzeko, indarkeriek euskal gizartearen baitan hautsitako zubiak berreraiki behar ditugu, autokritiken eta enpatien bitartez. Iraganaldiari buruzko kontakizunak lehian segitzeko erabil daitezke, ala, gizartearen baitan eragindako zauriak sendatzen laguntzeko eta elkarbizitzazko narratiba berriak josteko. Arraizek lan honetan bere autokritika egiten eta bere enpatia adierazten du, bide luze horretan ekarpen xume gisa.

Azkenik, etorkizunari itxaropenez eta ilusioz begiratu nahi dion lan honetan, Arraizek proposatzen du euskal nazio kontakizun berria ez dela izan ginenari eusteko ahaleaginean sustatu behar, baizik eta etorkizunean nolako komunitatea izan nahi dugun erabakitzeko ahalegin demokratikoan.

Donostia, 2019ko ekainak 6